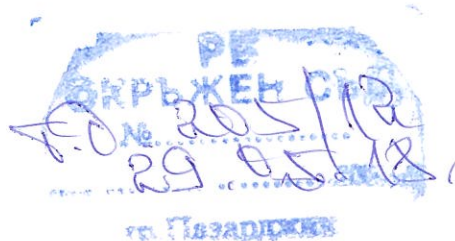

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул. "Елисавета Багряна" 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви определение № 407
от 28.05.2018 г по т.д. № 205/2012 г, за вписване по
партидата на „Орион 2001“ ООД, ЕИК 112587916.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ ~~407~~ /28.05.2018 г., гр. Пазарджик

ПАЗАРДЖИШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, в открито заседание, проведено на шестнадесети май през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИВАНКА ИЛИНОВА

при участието на секретаря Петя Борисова, като разгледа докладваното от съдията търговско дело №205 по описа за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.692 ТЗ и е образувано по възражение вх.№ 2311/12.03.2018г. на НАП срещу обявен в ТР на 02.03.2018г. изготвен от синдика допълнителен списък № 6 на неприетите вземания, в който са включени, предявени от Националната агенцията приходите с молба изх. №24-15-676/12#56 от 02.02.2018 г., в срока по чл.688 и чл.687 ал.2 от Търговския закон, във връзка с чл.164, ал. 4 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, публични вземания в общ размер на 29079,22 лв.

Твърди се, че в т.1 на допълнителен списък на неприети вземания № 6 синдикът е включил вземания за данъци с основание за възникването им Справка декларация по ЗДДС с вх. № 1625094228/14.11.2013 г. с мотива, че същата не е подадена от синдика на дружеството. С Решение №70 от 03.06.2014 г. постановено по т.д. №205/2012 г. по описа на Окръжен съд Пазарджик на основание чл.710 и чл.711 от ТЗ, съдът е прекратил правомощията на органите на управление на „ОРИОН 2001“ ООД. Видно декларация вх. №1625094228/14.11.2013г., същата е подадена преди десезирането на органите на управление на дружеството, от което следва обоснования извод, че не само синдика на дружеството е имал правомощието да подаде процесната декларация.

В т.2 на допълнителен списък на неприети вземания №6 синдикът е включил вземания за лихви с основание за възникването им Изпълнителен лист №51 от 21.06.2016г., издаден по т.д. №65/2014г. и Изпълнителен лист №32 от 17.02.2017г., издаден по т.д. №115/2014г. по описа на Окръжен съд Пазарджик с мотива, че в изпълнителните основания не е посочено сумите да са олихвяеми. Синдикът приема, че посочените суми са разноски по дела, върху които не следва да се начисляват лихви. Видно от изпълнителните листа със същите са осъжда „ОРИОН - 2001“ ООД да заплати държавни такси в полза на бюджета на съдебната власт. Разпоредбата на чл. 162, ал. 2, т.3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс определя като публични, задълженията за държавни и общински такси, установени по основание и размер със закон. В чл.175 от ДОПК е предвидено, че за неплатените в сроковете за доброволно плащане публични вземания се дължи лихва в размер, определен в съответния специален закон-Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, съгласно който неплатените в сроковете за доброволно плащане, неудържаните или удържани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва.

В т.3 на допълнителен списък на неприети вземания № 6 синдикът е включил вземания с основание за възникването им Наказателно постановление № И -10-0211-1/27.09.2007 г., издадено от Министерство на околната страна и водите, Регионална инспекция по околната среда и водите, гр. Пазарджик. Наказателно постановление №И-

10-0211-1/27.09.2007г.е влязло в сила на 28.11.2007г.,видно от отбелязване върху същото.Съгласно разпоредбата на чл.164, ал. 4 от ДОПК, синдикът е длъжен да включи в списък на приетите вземания,публичните вземания,установени с влязъл в сила акт, като вземането се включва безусловно, така като е предявено.

Посочената разпоредба била създадена с оглед обществения интерес от попълване на фиска и има за цел защита на публичните вземания, установени с влезли в сила актове след изчерпването на възможностите на обжалването им по административен и съдебен ред. В този смисъл е и съдебната практика, обективизирана в Решение № 43 от 20.06.2014 г. по т.д. № 2471/2013 г. на ВКС, I-во, Т.О., постановено по реда на чл. 290 от ГПК, в което касационната инстанция приема, че „забраната по чл. 164, ал. 4 от ДОПК за оспорване по реда на чл. 690 и сл. от ТЗ на публично вземане, установено с влязъл в сила акт, произтича от специфичния ред и начин на установяване на публичните вземания, поради което законодателят е разпрострял задължителната сила на акта и спрямо третите лица, неучаствали в производството по издаване на акта за установяване на публично вземане,каквито са кредиторите на масата на несъстоятелността."Цитираната разпоредба на ДОПК има императивен характер и не прави разграничение с оглед момента на възникване на публичното вземане, установено с влезлия в сила акт — преди или след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу дружеството,поради което, считат,че синдикът незаконосъобразно е включил публичните вземания, установени с влязъл в сила акт, в списък на неприети вземания на кредитори на длъжника.

В т.4 на допълнителен списък на неприетите вземания №6 синдикът е включил вземания с основание за възникването им начислени по реда на Закона за лихвите върху данъци,такси и други държавни вземания лихви,дължими до датата на окончателното погасяване на главниците на вземанията.Предвид изложените в настоящето възражение аргументи, считат че предявените с молба с изх. № 24-15-676/12#56 от 02.02.2018г.главници по публични вземания са дължими, от което следва и дължимост на акцесорните вземания за лихви предвид и разпоредбата на чл.175 от ДОПК.

На основание чл.692, ал.4 от Търговския закон НАП сезира съда с искане,да се произнесе с определение, с което да изключи от списъка на неприетите предявени вземания, обявен в Търговския регистър по партидата „ОРИОН 2001" ООД под № 20180302105143 публични вземания предявени от Национална агенция за приходите в общ размер на 29 079,22 лв., ведно с лихвите, начислени по реда на Закона за лихвите върху данъци, такси и други държавни вземания, дължими до датата на окончателното погасяване на главниците на вземанията и да включи същите в списък на приетите вземания на кредитори на дружеството.

Постъпило е становище от Велина Аспарухова Рашкова–синдик на „ОРИОН 2001" ООД–в несъстоятелност .

Твърди се,че по точка 1 възражението е неоснователно.По отношение на „ОРИОН 2001" ООД-н. е открито производство по несъстоятелност с Решение № 110 от 30.09.2013г.,постановено по горното дело.След откриването на производството по несъстоятелност,синдикът разполага с правомощията,изброени в чл.658 ал.1 от ТЗ, включително да представлява предприятието на длъжника.Поради това,след посочената дата длъжникът самостоятелно,без предварителното съгласие на синдикът, не може да поема никакви задължения,включително да депозира декларации пред органите на НАП.Нещо повече - без предварителното съгласие на синдика, длъжникът

не може да сключва нови сделки /чл. 635, ал. 1 от ТЗ/. В случая, справка-декларацията за ДДС е подадена без предварителното съгласие на синдика и след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Освен това, тя обхваща данъчен период след откриване на производството по несъстоятелност, когато сделки, представляващи основание за начисляване на ДДС не могат да бъдат сключвани самостоятелно от длъжника.

Твърди се, че по точка 2, възражението е основателно, тъй като съгласно нормата на чл. 175 ал. 1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон – Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания/. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ, неплатените в сроковете за доброволно плащане, неудържаните или удържани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва. Предвид изложеното, може да се направи извод, че съдебната такса е публично държавно вземане, върху което, ако не бъде платено в срок, се начислява лихва в размер на законната.

Твърди се в становището, че по точка 3 възражението е неоснователно. Предявени са вземания, които се основават на Наказателно постановление № И-10-0211-1/27.09.2007г., издадено от Министерството на околната среда и водите, Регионална инспекция по околната среда и водите, гр. Пазарджик. С последното е наложена текуща санкция за изпускане на отпадъчни води с наднормено съдържание на „неразтворени вещества“ и БПК₅ и замърсяване на отводнителния канал на с. Варвара.

Част от вземанията /716,00 лева - главници и 7,07 лева - лихви/ били възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност /30.09.2013 г. т.1. Поради непредявяването им в сроковете по чл. 685 ал. 1 от ТЗ и чл. 688, ал. 1 от ТЗ, вземанията не могат да се предявяват след изтичането на посочените срокове. Неправилно е позоваването от възразилия кредитор на разпоредбата на чл. 164 ал. 4 от ДОПК. Цитираната разпоредба предвижда: „В случай че вземането е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Това вземане не може да бъде оспорено по реда на част четвърта от Търговския закон или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка с приетите от синдика вземания.“. Видно е, че посочената разпоредба предвижда изключение от правилата на част четвърта от Търговския закон, което не може да се тълкува разширително. Липсва изрично въведено изключение от правилата за предявяване на вземанията, предвидените за това срокове и най-вече - последиците от неспазването им /чл. 688, ал. 1, изр. 2 от ТЗ/.

Твърди се от синдика, че останалата част от вземанията /17 184 лева - главници и 4 135,79 лева - лихви/ са ежемесечна имуществена санкция за изпускане на отпадъчни води за период след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност /30.09.2013 г./, когато дружеството не е извършвало никаква дейност. Това обстоятелство е служебно известно на съда по несъстоятелността. Преустановяването на извършваната от длъжника производствена дейност, а оттук и преустановяване на изпускането на отпадъчни води, водещо до замърсяване на отводнителния канал на с. Варвара, представляват нововъзникнали след постановяването на наказателното постановление факти.

Твърди се още,че освен това,след откриването на производството по несъстоятелност съдружниците в „ОРИОН 2001“ ООД прехвърлят цялата производствена и търговска дейност в „ОРИОН 2002“ ООД, ЕИК 112585032, Последното дружество работи с цеха в с. Варвара. Това е известно на всички служби и проверяващи органи в гр. Пазарджик.

Основанието за недължимост на вземането се основавало на нововъзникнали след постановяването на акта факти, каквито са изложените по-горе.Те не са преклудирани от задължителната сила на акта,което в случая обуславя неприложимост на забраната по чл.164, ал.4 от ДОПК.В този смисъл е Определение №1084 от 31.03.2016г.по ч.гр.д.№1236/2016г.на Софийски апелативен съд,Гражданско отделение, 8 състав и мн. др.

Синдикът твърди в становището си,че възражението по т.4 е частично основателно - само относно лихвите, начислени по реда на ЗЛДТДПДВ, дължими до датата на окончателното погасяване на главниците за държавни такси, посочени в изпълнителен лист №51 от 21.06.2016 г., издаден по т.д. №65/2014 г. на Окръжен съд - гр. Пазарджик, Търговско отделение, I състав и изпълнителен лист №32 от 17.02.2017 г., издаден по т.д. №115/2014 г. на Окръжен съд - гр. Пазарджик, Търговско отделение, I състав. В останалата част възражението по т. 4 е неоснователно, тъй като неприемането на главните вземания води до неоснователност на акцесорните вземания за лихви върху тях.

Възражението е депозирано от легитимирано лице в законоустановения по чл. 690 ТЗ срок, поради което е допустимо.

Като съобрази доводите на страните и приложените при предявяване на вземанията писмени доказателства, съдът намира следното:

Производството по чл. 692, ал.3 и 4 ТЗ не е същинско исково производство за установяване със сила на присъдено нещо на вземанията на кредиторите. Целта му е да се осигури облекчен и бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, за които не се налага същинско съдебно установяване в спорно производство.При наличие на съществени съмнения относно съществуването на предявеното вземане,с оглед специфичния предварителен характер на производството по разглеждане на възражения, ограничен до лесно установими въз основа на търговски книжа и писмени доказателства вземания към неплатежоспособен длъжник, съдът следва да откаже да приеме спорно вземане.

Съдът приема ,че възражението по отношение на вземането включено по п.1 от списъка е основателно.Производството обявяване на длъжника в несъстоятелност е открито с решение постановено по делото на 30.09.2013г.Назначен е временен синдик,но правомощията на управителните органи на дружеството не са прекратени включително и към датата на подаване на месечната декларация по ЗДДС на 14.11.2013г.Съдът не споделя виждането на синдика изразено в становището по чл.690 ал.2 от ТЗ,че при открито производство по несъстоятелност единствено синдика може да подава справка декларация с оглед правомощията му по чл.658 ал.1 т.1 от ТЗ.Касае се не до извършване на търговска дейност,а до изпълнение на данъчни задължения,които няма как да са в ущърб на кредиторите какъвто е смисъла на разпоредбата на чл.658 ал.1 т.1 от ТЗ.

При това положение вземането по п.1 от списъка за неприетите вземания следва да се изключи от него и да се включи в списъка с приетите такива в размер на 5389,59лв.,от които главница в размер на 3506,82лв.и лихва в размер на 1882,77лв.

Основателно е възражението и по п.2 от списъка,каквото в крайна сметка е изразено от синдика становище.Касае се до вземания в полза на държавата – Държавни такси по съдебни дела,които съгласно чл.175 от ДОПК са олихвяват по Закона за лихвите върху данъци,такси и др.подобни държавни вземания,ако не са платени в сроковете за доброволно плащане на задължението.Ето защо сумата от 1646,77 лв. следва да се изключи от списъка с неприетите вземания и да се включи в списъка с приетите такива.

Не се спори,че процесните вземания на НАП включени в списък №6 с неприети вземания от синдика в производството по несъстоятелност са предявени с молба от 02.02.2018г.Същата не е приложена към делото нито от страна на синдика,нито от страна на възразилия кредитор.Не са представени като доказателства по делото и приложенията към нея.В хода на производството по чл.692 ал.2 от ТЗ НАП е представил приложено към възражението си депозирано в ОС Пазарджик с вх.№2311/12.03.201г.четири броя искания за присъединяване към образувано изпълнително дело изходящи от Министерството на околната среда и водите отправени до НАП,РД гр.Пловдив.Същите касаят възникнало държавно вземане въз основа на НП №И-10-0211-1/27.09.2007г.,с което не се спори,че на несъстоятелното дружество е наложена текуща санкция за замърсяване на околната среда по Закона за опазване на околната среда.Искането касае събиране на държавно вземане по периоди и суми както следва:

За периода от 01.07.2013г.до 30.04.2014г.-3580,00лв.

За периода от 01.05.2014г.до 31.12.2014г.-2864,00лв.

За периода от 01.10.2016г.до 31.03.2017г.-2148,00лв.и

За периода от 01.04.2017г.до 30.09.2017г.-2148,00лв.,или общо 10740,00лв.

В исканията изрично е посочено,че сумите не включват лихва по чл.72а от Закона за опазване на околната среда.

При това положение съдът приема,че възражението относно неприетото вземане по т.3 от списъка е частично основателно за сумата от 10740,00лв.,за която има доказателства,че е заявена за събиране от МОСВ пред НАП и която единствено НАП би могла да предяви като вземане в производството по несъстоятелност.Сумата представлява публично държавно вземане по смисъла на чл.162 ал.2 т.7 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал.3 от ДОПК, Публичните вземания се предявяват от Националната агенция за приходите пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго. Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 ДОПК, в случай, че публичното вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, като вземането не може да бъде оспорено по реда на Част IV от Търговския закон или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка на приетите от синдика вземания. В чл. 687, ал.2 от ТЗ е предвидено, че синдикът вписва служебно в списъка на предявените вземания и установеното с влязъл в сила акт публично вземане. В същото време чл. 685 и чл. 688, ал.1 от ТЗ, предвиждат срокове за предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност, възникнали преди откриването му.Налице са известни вътрешни противоречия между нормите на ТЗ и ДОПК, като същите следва да се тълкуват съобразно общия разум на закона и при спазване на ЗНА. Нормите на ДОПК имат качеството на специална правна норма, спрямо общите правила за предявяване на вземанията по ТЗ, поради което, след като в тях не е предвидено срок за предявяване на публичните вземания, независимо дали са

възникнали преди или след откриване на производството по несъстоятелност, те следва да бъдат приети от синдика, след като са представени.

Съдът приема обаче, че вземането следва да се включи в списъка с приетите вземания само до размера от 10740,00лв. като част от главницата посочена във възражението и списъка общо в размер на 17900,00лв. Липсват доказателства НАП да е била сезирана с искане да събере сума над сбора от сумите посочени в цитираните по-горе 4 искания, които единствено самата Агенция е представила. Сумата включена в списъка на неприетите вземания в размер на 17900,00лв. не фигурира и в справката изготвена от НАП приложена като доказателство по делото.

Неоснователно е становището на синдика, че дружеството не дължи плащане на санкцията наложена с цитираното по-горе наказателно постановление, тъй като дружеството преустановило дейността си, което е факт служебно известен на съда. Санкцията е наложена като текуща на основание чл.69 от ЗООС. Разпоредбата на чл.69в от Закона разписва, че при временно или постоянно спиране на дейността, предизвикала увреждането или замърсяването на околната среда над допустимите норми и/или неспазването на определените емисионни норми и ограничения, лицето по чл. 69, ал. 1 може да подаде мотивирана молба за спиране на наложената санкция до органа, издал наказателното постановление или заповедта по чл. 69б, ал. 6 като в този случай, съгласно ал.2 на същия член, контролните органи на Министерството на околната среда и водите извършват проверка в срок до 5 работни дни от получаване на молбата по ал.1 и съставят констативен протокол, установяващ спирането на дейността. Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него лице със заповед спира санкцията, когато въз основа на констативния протокол по ал. 2 се установи, че дейността, предизвикала увреждането или замърсяването на околната среда над допустимите норми и/или неспазването на определените емисионни норми и ограничения е спряна като спирането на наложената санкция става от датата на получаване от компетентния орган на молбата на санкционираното лице. В настоящия случай синдика нито формулира такива твърдения, нито представя доказателства за изпълнение на процедурата по чл.69в и сл.от ЗООС.

Неоснователно е възражението по отношение на лихвите върху това вземане в общ размер на 4142,86лв. Съгласно императивната разпоредбата на чл.72а от ЗООС невнесените в срок глоби и санкции по този закон, по Закона за водите, Закона за почвите, Закона за управление на отпадъците, Закона за лечебните растения, Закона за защитените територии, Закона за чистотата на атмосферния въздух, Закона за подземните богатства, Закона за биологичното разнообразие и Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и препарати се събират заедно с лихвите за санкциите и разноските от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Задължителна предпоставка за това е, съгласно чл.72а ал.2 от ЗООС, Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него лице, да издаде акт за установяване на публично държавно вземане по ал. 1. Не се твърди, че такъв е издаден, а още по-малко същия е представен като доказателство по делото.

При това положение вземаното на НАП по п.3 от списъка в размер на 10740,00лв. следва да се изключи от списъка с неприетите вземания и да се включи в списъка с приети такива, като за разликата над 10740,00лв. до 17900,00лв. - главница и за сумата 44142,86лв. - лихва възражението следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

По отношение на лихвите върху посочените вземания – същите са дължими от датата на възникване на публичното задължение, тъй като неговия падеж е определен по закон и не е необходима поканата за плащане.

Следва да бъде одобрен допълнителния списък на приетите вземания, като бъде допълнен и с отказаните предявени вземания и лихви върху тях.

Вземанията, които ще бъдат включени в списъка с приетите вземания и представляващи главница, следва да се включат ведно с лихвите по чл.175 от ДОПК до момента на окончателното им изплащане.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ИЗКЛЮЧВА от допълнителен списък №6 на неприетите предявени вземания, обявен в ТР на 02.03.2018г., по възражение на НАП вх.№2311/12.03.2018г. публични вземания в размер на:

- 5389,59лв., от които главница в размер на 3506,82лв. по Справка декларация по ЗДДС с вх. № 1625094228/14.11.2013 г.и лихва по чл.175 от ДОПК от датата на падежа на задължението до 02.02.2018г.в размер на 1882,77лв.

- вземания за лихви върху присъдени в полза на Държавата Държавни такси по Изпълнителен лист №51 от 21.06.2016 г., издаден по т.д.№ 65/2014г.и Изпълнителен лист №32 от 17.02.2017г., издаден по т.д.№115/2014г. по описа на Окръжен съд Пазарджик в размер общо на 1646,77лв.

- 10740,00лв.-държавно вземане по Наказателно постановление № И -10-0211-1/27.09.2007 г., издадено от Министерство на околната страна и водите, Регионална инспекция по околната среда и водите, гр. Пазарджик **като за разликата над 10740,00лв. до 17900,00лв.-главница, както и за лихва в размер на 4142,86лв. възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.**

ВКЛЮЧВА в допълнително съставен списък на приетите в производството по несъстоятелност вземания на НАП, горните вземания както следва:

- 5389,59лв., от които главница в размер на 3506,82лв. ведно със лихвата за забава по чл.175 от ДОПК, считано от 02.02.2018г. до датата на окончателното и изплащане по Справка декларация по ЗДДС с вх. № 1625094228/14.11.2013 г.и лихва по чл.175 от ДОПК от датата на падежа на задължението до 02.02.2018г.в размер на 1882,77лв.

- вземания за лихви върху присъдени в полза на Държавата Държавни такси по Изпълнителен лист №51 от 21.06.2016 г., издаден по т.д.№ 65/2014г.и Изпълнителен лист №32 от 17.02.2017г., издаден по т.д.№115/2014г. по описа на Окръжен съд Пазарджик в размер общо на 1646,77лв.

- 10740,00лв.-държавно вземане по Наказателно постановление № И -10-0211-1/27.09.2007 г., издадено от Министерство на околната страна и водите, Регионална инспекция по околната среда и водите, гр. Пазарджик

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Определението да се впише в нарочната книга по чл. 634в ал.1 от ТЗ, да се съобщи на синдика и възразилия кредитор и да се обяви в ТР.

СЪДИЯ

